

ΜΗΝΑΣ
ΜΑΙΟΣ
1992 ΕΤΟΣ 3
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 36

Η
Φ
Ω
Ν
Η

ΤΗΣ

ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΟΥ 3Α
Τ.Κ. 45324
ΤΗΛ. 37662

ΕΓΓΡΑΦΗ
ΜΕΛΕΤΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ 2
ΕΝΤΑΥΘΑ 45211

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΒ' ΕΦΟΡΕΙΑ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΜΑΣ

Η διπλανή φωτογραφία είναι ψευδής μάρτυρας της καταστροφής των αρχαιολογικών μνημείων

μας από τα ίδια μας τα χέρια.

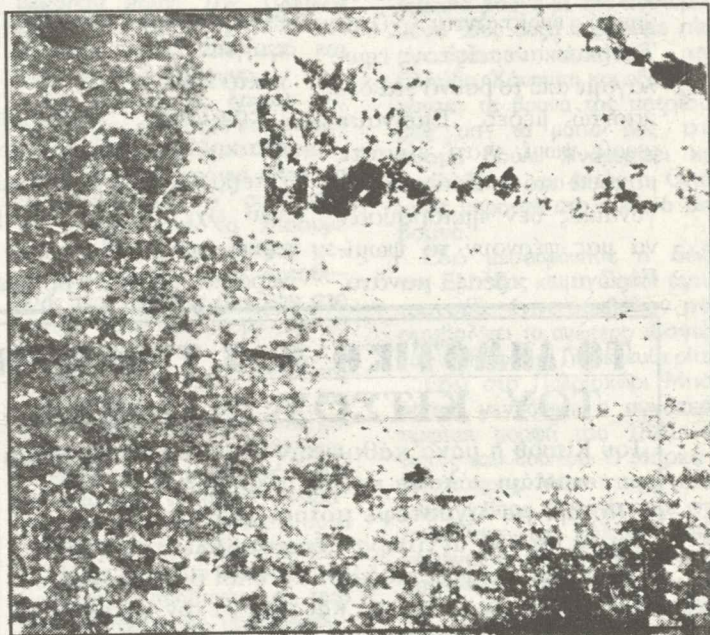
Δυσόμοιρη ή τρεις χιλιάδες χρόνια, ο τάφος της

Θρυλικής Βασίλισσας Μονοβύζας, όπως τουλάχιστον μας διέσωσε η παράδοση, στέκει εκεί για να θυμίζει σ' εμάς τους απογόνους αυτής της γωνιάς της Ελληνικής Γης πως κάποτε εδώ υπήρξε ένας πολιτισμός. Ένας πολιτισμός που δύσκολα αντιγράφεται.

Το μνημείο που κάνουμε λόγο είναι στην κοινοτική έκταση της Μπεστιάς, πολύ κοντά στον οικισμό. Πριν δυό - τρία χρόνια κάποιοι χρειάστηκαν να πάρουν χαλίκι κάτω από το μνημείο, με αποτέλεσμα να φθάσει η αποχωμάτωση μέχρι τα θεμέλιά του.

Η ζημιά που έγινε είναι μεγάλη ίσως κι ανεπανόρθωτη, αν το μνημείο πέσει.

Το λόγο από δω και πέρα έχει η αρμόδια Εφορία Προϊστορικών και

Κλασικών Αρχαιοτήτων. Πιστεύουμε πως θα επιδειχθεί ανάλογη ευαισθησία αλλά και ταχεία

επέμβαση από την προϊσταμένη της ΙΒ' Εφορίας. Εμείς είμαστε στη διάθεση κάθε αρμόδιου.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΧΛΑΔΕΑΣ

Ο πρόεδρος της κοινότητας Αχλαδέας κ. Χαρίσης Ζήκος μας έκανε μια ενημέρωση γύρω από τα τρέχοντα θέματα που αφορούν την κοινότητα Αχλαδέας αλλά και Λίππας.

α) Με την παρουσία των κοινοτικών συμβουλίων Λίππας και Αχλαδέας έγινε η εγκατάσταση του εργολάβου κ. Τσουμάνη, στο εργοτάξιο υδρομάστευσης στη Γκούρα. Οι εργασίες θα αρχίσουν από το μήνα και πιστεύεται πως θα σχολάσουν πολύ γρήγορα. Στον εργολάβο υποδείχτηκε, βάσει της μελέτης της Νομαρχίας και ο δρόμος που θα ακολουθήσει το δίκτυο μέχρι τις δεξεμενές.

β) Σε ένδειξη ευχαριστίας προς την κοινότητα Λίππας για τη διευκόλυνση της υδροδότησης, το κοινοτικό συμβούλιο Αχλαδέας εφέτος δεν θα ενοικιάσει το λειβάδι της Ολύτσικας με σκοπό να χρησιμοποιηθεί από τους κτηνοτρόφους της γειτονικής Λίππας.

γ) Εγκρίθηκε πίστωση πέντε εκατομμυρίων δραχμών για τη συνέχιση των εργασιών στο κοινοτικό γραφείο. Υπολογίζεται ότι με αυτά τα χρήματα θα γίνει δυνατή τουλάχιστον η εγκατάσταση του γραφείου.

δ) Συνεχίζονται οι εργασίες ανέγερσης οικίσκου στην Ολύτσικα στη θέση "Πιγαδούλι". Το οίκημα αυτό αποτελείται από ένα μεγάλο δωμάτιο και βοηθητικούς χώρους.

ε) Ετοιμάζεται στεγασμένη στάση ΚΤΕΛ στον οικισμό Λεπάδι, καθώς και τσιμεντοστρώσεις όπου είναι δυνατό και αναγκαίο.

Πέρα από τα παραπάνω ο κ. Ζήκος μας είπε ότι έχει σε άμεση ενέργεια τρία θέματα:

α) Άγιος Κοσμάς Λεπάδι: Τοίχος αντιστήριξης.

β) Κοίμηση Θεοτόκου (Μοναστήρι): Δρόμος συνένωσης με την Λίππα δια μέσου της Μεσούρας εφόσον οι κάτοικοι το επιθυμούν.

γ) Διεύρυνση και καλή βατότητα του δρόμου Λεπάδι - Σμερτιά.

Συχαίρουμε και επαινούμε την προσπάθεια του προέδρου μας και του ευχόμαστε δύναμη και κουράγιο.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΕΣ ΜΑΣ ΣΕ ΔΡΑΣΗ

Στις 19 του Μάη βρέθηκα στη Νομαρχία, προκειμένου να επισκεφτώ το Νομάρχη κ. Γεώργιο Διδάγγελο.

Με κατάπληξη είδα γεμάτο τον προθάλαμο, αλλά και το διάδρομο μπροστά στο νομαρχιακό γραφείο.

Ακόμη κατάπληκτος έμεινα, όταν ανάγνωσα στον πίνακα ανακοινώσεων 171 ονόματα που είχαν προγραμματιστεί, για να ειδούν τον κ. Νομάρχη. Μεταξύ των προέδρων ήταν και πολλοί Λακκιώτες. Έτσι μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσω με πολλούς απ' αυτούς:

Μπούγιας Θωμάς πρόεδρος Αρδοσης:

Θέλω να ζητήσω απ' το Νομάρχη χρήματα για συντήρηση

των αγροτικών δρόμων, χαλικοστρωση και λίγα τεχνικά, μου είπε.

- Τίποτε άλλο πρόεδρε, μόνο αυτά τα λίγα;

Ζήτησέ του να επισκεφτεί τον τόπο μας, τα χωριά μας, να δει τα προβλήματά μας από κοντά, του είπα, όπως το ίδιο παρότρυνα σ' όλους τους προέδρους να ζητήσουν επίτοια συζήτηση των προβλημάτων των κοινοτήτων τους από τον Νομάρχη.

Παπαθανασίου Αλέκος κοιν. Κοπάνης:

Απ' ότι βλέπω, δεν είναι ο χρόνος κατάλληλος για συζήτηση, μου είπε. Για το "καλοσάριες" πάω και για να τον καλέσω να επισκεφτεί το χωριό μου. Εκεί τα λέμε.

Τόπισε το νόημα ο κ. Παπαθανασίου, ξέρεi αυτός πότε θα κάνει την μεγάλη επίθεση.

Μαθαίνω πως το μεγάλο έργο του "Ταμειυτήρα ύδατος" πάει καλά. Συνέχισε πρόεδρε.

Παρών ήταν και ο κ. Παύλος Βλάχος κοιν. Θεριακισμού.

- Τι έχεις Παύλο, του λέω.

- Όχι και λίγα, μου είπε και μου έδειξε μια φατούρα, με πρώτο θέμα την ασφαλτόστρωση του δρόμου.

Κολιάκης Κώστας κοιν. Μπεστιάς:

Ο κ. Κολιάκης είχε πολλά κι ενδιαφέροντα θέματα να θέσει υπόψιν του κ. Νομάρχη όπως το αγροτικό οδικό δίκτυο, την οδική σύνδεση με τη Μουκοβί-

Συνέχεια στην 5η σελίδα

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΒΑΡΥΑΔΩΝ

Από τα απομνημονεύματα του Σουλιώτη αγωνιστή Σ. Τσίπη

Την περιγραφή της μάχης των Βαρυάδων που έγινε στα 1821 έκανε ο Στ. ΤΣΙΠΗΣ Σουλιώτης συμπολεμιστής του Μάρκου Μπότσαρη.

Τα απομνημονεύματα του Στ. Τσίπη γράφτηκαν στην Κέρκυρα από τον λόγιο Ι. ΔΟΥΣΜΑΝΗ διασωθήσαν από τον Βλαχογιάννη και δημοσιεύθηκαν από τον Αγ. Παπαζώστα.

Οι Βαριάδες είναι χωριό στη Λάκκα του Μπότσαρη, αντιρρύνει τα Γιάννινα, ευρίσκεται απάνου στο βουνό και ολόγυρα έχει μεγάλα γκρεμά. Μέσα εις τούτο το χωριό ευρίσκονται χίλιοι Τούρκοι και εμείς τους εφυλάγαμε από το βουνό για δεκαοχτώ μέρες. Εμείναμε χωρίς ψωμί, γιατί είμαστε μακριά από το Σούλι και οι γυναίκες δεν μπορούσαν να μας φέρουν το ψωμί. Ετρώγαμε κρέας μονάτο,

είπαμε νερό. Το βουνό όπου είναι οι Βαριάδες λογιέται Ολύμπια και φαίνεται από εδώ. Οι Τούρκοι ήσαν χίλιοι, ημείς είμαστε εκατό και μας εφοβούντο. Δεν μπορούσαν να βγούν, εβαστούσαμε όλα τα πατήματα, και αν τολμούσαν να βγούν, θα επέφτανε όλοι εις τα χέρια μας. Ημείς εβαστούσαμε και τα νερά. Το βράδυ επιάναμε όλες τις θέσεις, για να τους ξεκάνουμε, όταν θα πήγαιναν για νερό. Αλλά τι να κάμουν; Ησαν πολύ στενωχωρημένοι. Η δύρα τους εδαμόνιζε και επήγαινε ένας - ένας την νύκτα κρυφά.

Εοφάζαμε ενθυμούμαι, ένα κριάρι και ερριζάμε τα έντερα μέσα σε μια λούμπα, που είχε γίνει ολίγο μακρυά, για να βρωμέψη το νερό και το νερό εβρώμεψε

τόσο, ώστε ούτε τα πλείο ακάθαρτα και διασπασμένα ζώα έπιναν πλείο. Ητανε καλοκαιρί, αποφασίσαμε να μείνουμε εκεί, με μεγάλη υπομονή και μεγάλη θυσία και να τους κτηνώμε μοναχά, όταν πολλοί θα έβγαιναν μαζί για να πάρουν νερό.

Μια βραδιά, ενώ παραμονεύαμε κατά το συνηθισμένο επήγαν στη βύση τρεις Τούρκοι φυλαχτά - φυλαχτά. Ενητήσανε επλάνανε το κεφάλι τους, εγύμωσαν τις μπουφέλες των, δεν τους χτυπήσαμε, τους αφήσαμε και εφύγαν. Επήγαν με τους πολλούς, αυτό το βήξιμο, το έκανε ο Σελίτης, ο ασκήτης των και έπρεπε να εξακολουθήσει αυτό το παράπονο και το βήξιμο, έως να του βγη αίμα από το λαιμό, αλλέως δεν έπανε. Επρεπε, θέλει δεν θέλει, να του βγη αίμα από το λαιμό ή να φορήση. Ογδοήντα λαβωμένους εφορτώσανε απάνου εις τα αλογά των οι χριστιανοί αγωνιάτες, όπου είχαν φέρει από τα Γιάννινα τα βαριά, χωρίς φεγγάρι και αστράφτανε τρομερά εις το σκοτάδι οι φωτιές των τουφεκιών. Απάνου στο ορδί είχαμε βάλει μπαρούτι την διαταγή να μας κάμη σημάδι, εάν από το πίσω μέρος ήρχοντο Τούρκοι. Εφορούμεθα μη μας πιάσουν από τις πλάτες και μας κλείσουν ανάμεσα σε δυό φωτιές. Επολεμήσαμε πολλήν ώρα, από τους Τούρκους σκοτώθηκαν πολλοί - πολλοί ελαβώθηκαν.

Τέλος πάντων εφωράζανε αραλίζα, παύσις δηλαδή, για να σηκώσουν τους σκοτωμένους και λαβωμένους αραλίζα!... Το θέλαμε και μεις, γιατί ως τούτοι ο άνθρωπός μας, είχε κάμει το σημάδι, ότι οι Τούρκοι ήρχοντο από το πίσω μέρος, για να μας κτηνώσουν. Επαύσαμε τον πόλεμο και σιγά σιγά ετραβήξαμε και ανεβήκαμε πάλιν επάνου στο βουνό, εις τις θέσεις μας. Οι Τούρκοι και αυτοί, αφού επήγαν όλους τους σκοτωμένους και πληγωμένους, ετραβήξαμε, και έτσι εχωριστηγάμε.

Από τους δικούς μας ένας ελαβώθηκε. Την ίδια νύκτα ακούσαμε εξαφνα μια μεγάλη βοή όπου έβγαλαν όλοι οι Τούρκοι μαζί. Η φωνή εκείνη αντηλάλησε πέρα στα βουνά. Όταν έπαυσε η βοή ένας από αυτούς άρχισε να φωνάζει, έκανε ωσάν ένα μεγάλο παράπονο, ωσάν να έβριχε. Η περιέργεια μας υποχρέωσε να τους ρωτήσωμε από ψηλά:

- Μωρές τι κάνετε έτσι;
- Κάνουμε δουλιά απολογηθήκαμε.

Δέηση πάει να πη, να τους γλυτώση ο Μωχαμέτης από τον κίνδυνο που ευρίσκοντο. Αυτό το παράπονο, δεν τον βήξιμο, το έκανε ο Σελίτης, ο ασκήτης των και έπρεπε να εξακολουθήσει αυτό το παράπονο και το βήξιμο, έως να του βγη αίμα από το λαιμό, αλλέως δεν έπανε. Επρεπε, θέλει δεν θέλει, να του βγη αίμα από το λαιμό ή να φορήση.

Ογδοήντα λαβωμένους εφορτώσανε απάνου εις τα αλογά των οι χριστιανοί αγωνιάτες, όπου είχαν φέρει από τα Γιάννινα τα βαριά, χωρίς φεγγάρι και αστράφτανε τρομερά εις το σκοτάδι οι φωτιές των τουφεκιών. Απάνου στο ορδί είχαμε βάλει μπαρούτι την διαταγή να μας κάμη σημάδι, εάν από το πίσω μέρος ήρχοντο Τούρκοι. Εφορούμεθα μη μας πιάσουν από τις πλάτες και μας κλείσουν ανάμεσα σε δυό φωτιές. Επολεμήσαμε πολλήν ώρα, από τους Τούρκους σκοτώθηκαν πολλοί - πολλοί ελαβώθηκαν.

Τέλος πάντων εφωράζανε αραλίζα, παύσις δηλαδή, για να σηκώσουν τους σκοτωμένους και λαβωμένους αραλίζα!... Το θέλαμε και μεις, γιατί ως τούτοι ο άνθρωπός μας, είχε κάμει το σημάδι, ότι οι Τούρκοι ήρχοντο από το πίσω μέρος, για να μας κτηνώσουν. Επαύσαμε τον πόλεμο και σιγά σιγά ετραβήξαμε και ανεβήκαμε πάλιν επάνου στο βουνό, εις τις θέσεις μας. Οι Τούρκοι και αυτοί, αφού επήγαν όλους τους σκοτωμένους και πληγωμένους, ετραβήξαμε, και έτσι εχωριστηγάμε.

Εγγραψε στο προηγούμενο φύλλο η "ΦΩΝΗ" για το Λάζαρο και τα Λαζαροειδή. Ερείς σήμερα δε θα κάνομε ιδιαίτερο λόγο για την απόφασή μας αυτή, ούτε θα σας πούμε για τη συγκινησιακή φόρτιση που δεχτήκαμε εκείνη την ημέρα. Θα σας μεταφέρουμε μόνο τα λόγια, χωρίς σχόλιο, μερικών συγχωριανών μας. Είναι λόγια αγνά, είναι η έκφραση γνήσιων συναισθημάτων των απόμαχων του χωριού μας.

Μάτσιο Ντούλης Τζίζι-μας
Δεν βρίσκω τα λόγια να σας ευχαριστήσω. Μας δώσατε τόση χαρά και τόση συγκίνηση.

Τάσιο - Γιώτης Σιούλας
Καταλαβαίνω πως μας ήρθε το τέλος. Στεναχωριέμαι που μας ήρθε κάπως άσχημα... Δεν έβγα να πω τίποτε άλλο... Φοβάμαι μήπως βάλλω τα κλάματα σαν το Γιάννη Ρίχο Θεός χωρέστε τον.

Σωτήρης Κασούρας
Σακρίζω τον τόπο με το ράπι μου να δω άνθρωπο. Σήμερα πιστεύω

καιρία να τραγουδήσω το Λάζαρο απόψε μαζί σας. Μάτσιο Τσουρμπάνα
Δε σας βλέπω η έρημ παιδιά μου, συμπάθετε με που μου φεύγουν τα δάκρυα. Τούτα τα μάτια μόνο για δάκρυα είναι τώρα.

Μάτσιο - Μάρκου Τάσσης
Τέλος πάντων εφωράζανε αραλίζα, παύσις δηλαδή, για να σηκώσουν τους σκοτωμένους και λαβωμένους αραλίζα!... Το θέλαμε και μεις, γιατί ως τούτοι ο άνθρωπός μας, είχε κάμει το σημάδι, ότι οι Τούρκοι ήρχοντο από το πίσω μέρος, για να μας κτηνώσουν. Επαύσαμε τον πόλεμο και σιγά σιγά ετραβήξαμε και ανεβήκαμε πάλιν επάνου στο βουνό, εις τις θέσεις μας. Οι Τούρκοι και αυτοί, αφού επήγαν όλους τους σκοτωμένους και πληγωμένους, ετραβήξαμε, και έτσι εχωριστηγάμε.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ο ΑΠΟΗΧΟΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

Εγγραψε στο προηγούμενο φύλλο η "ΦΩΝΗ" για το Λάζαρο και τα Λαζαροειδή.

Ερείς σήμερα δε θα κάνομε ιδιαίτερο λόγο για την απόφασή μας αυτή, ούτε θα σας πούμε για τη συγκινησιακή φόρτιση που δεχτήκαμε εκείνη την ημέρα. Θα σας μεταφέρουμε μόνο τα λόγια, χωρίς σχόλιο, μερικών συγχωριανών μας. Είναι λόγια αγνά, είναι η έκφραση γνήσιων συναισθημάτων των απόμαχων του χωριού μας.

Μάτσιο Ντούλης Τζίζι-μας
Δεν βρίσκω τα λόγια να σας ευχαριστήσω. Μας δώσατε τόση χαρά και τόση συγκίνηση.

Τάσιο - Γιώτης Σιούλας
Καταλαβαίνω πως μας ήρθε το τέλος. Στεναχωριέμαι που μας ήρθε κάπως άσχημα... Δεν έβγα να πω τίποτε άλλο... Φοβάμαι μήπως βάλλω τα κλάματα σαν το Γιάννη Ρίχο Θεός χωρέστε τον.

Σωτήρης Κασούρας
Σακρίζω τον τόπο με το ράπι μου να δω άνθρωπο. Σήμερα πιστεύω

καιρία να τραγουδήσω το Λάζαρο απόψε μαζί σας. Μάτσιο Τσουρμπάνα
Δε σας βλέπω η έρημ παιδιά μου, συμπάθετε με που μου φεύγουν τα δάκρυα. Τούτα τα μάτια μόνο για δάκρυα είναι τώρα.

Μάτσιο - Μάρκου Τάσσης
Τέλος πάντων εφωράζανε αραλίζα, παύσις δηλαδή, για να σηκώσουν τους σκοτωμένους και λαβωμένους αραλίζα!... Το θέλαμε και μεις, γιατί ως τούτοι ο άνθρωπός μας, είχε κάμει το σημάδι, ότι οι Τούρκοι ήρχοντο από το πίσω μέρος, για να μας κτηνώσουν. Επαύσαμε τον πόλεμο και σιγά σιγά ετραβήξαμε και ανεβήκαμε πάλιν επάνου στο βουνό, εις τις θέσεις μας. Οι Τούρκοι και αυτοί, αφού επήγαν όλους τους σκοτωμένους και πληγωμένους, ετραβήξαμε, και έτσι εχωριστηγάμε.

Εγγραψε στο προηγούμενο φύλλο η "ΦΩΝΗ" για το Λάζαρο και τα Λαζαροειδή.

Ερείς σήμερα δε θα κάνομε ιδιαίτερο λόγο για την απόφασή μας αυτή, ούτε θα σας πούμε για τη συγκινησιακή φόρτιση που δεχτήκαμε εκείνη την ημέρα. Θα σας μεταφέρουμε μόνο τα λόγια, χωρίς σχόλιο, μερικών συγχωριανών μας. Είναι λόγια αγνά, είναι η έκφραση γνήσιων συναισθημάτων των απόμαχων του χωριού μας.

Μάτσιο Ντούλης Τζίζι-μας
Δεν βρίσκω τα λόγια να σας ευχαριστήσω. Μας δώσατε τόση χαρά και τόση συγκίνηση.

Τάσιο - Γιώτης Σιούλας
Καταλαβαίνω πως μας ήρθε το τέλος. Στεναχωριέμαι που μας ήρθε κάπως άσχημα... Δεν έβγα να πω τίποτε άλλο... Φοβάμαι μήπως βάλλω τα κλάματα σαν το Γιάννη Ρίχο Θεός χωρέστε τον.

Σωτήρης Κασούρας
Σακρίζω τον τόπο με το ράπι μου να δω άνθρωπο. Σήμερα πιστεύω

καιρία να τραγουδήσω το Λάζαρο απόψε μαζί σας. Μάτσιο Τσουρμπάνα
Δε σας βλέπω η έρημ παιδιά μου, συμπάθετε με που μου φεύγουν τα δάκρυα. Τούτα τα μάτια μόνο για δάκρυα είναι τώρα.

Μάτσιο - Μάρκου Τάσσης
Τέλος πάντων εφωράζανε αραλίζα, παύσις δηλαδή, για να σηκώσουν τους σκοτωμένους και λαβωμένους αραλίζα!... Το θέλαμε και μεις, γιατί ως τούτοι ο άνθρωπός μας, είχε κάμει το σημάδι, ότι οι Τούρκοι ήρχοντο από το πίσω μέρος, για να μας κτηνώσουν. Επαύσαμε τον πόλεμο και σιγά σιγά ετραβήξαμε και ανεβήκαμε πάλιν επάνου στο βουνό, εις τις θέσεις μας. Οι Τούρκοι και αυτοί, αφού επήγαν όλους τους σκοτωμένους και πληγωμένους, ετραβήξαμε, και έτσι εχωριστηγάμε.

Πετάει η καρδιά μου να έρθω κι εγώ μαζί σας να έχω σφαιλισμένα τα χείλη μου για τραγούδια.

Ερείς σήμερα δε θα κάνομε ιδιαίτερο λόγο για την απόφασή μας αυτή, ούτε θα σας πούμε για τη συγκινησιακή φόρτιση που δεχτήκαμε εκείνη την ημέρα. Θα σας μεταφέρουμε μόνο τα λόγια, χωρίς σχόλιο, μερικών συγχωριανών μας. Είναι λόγια αγνά, είναι η έκφραση γνήσιων συναισθημάτων των απόμαχων του χωριού μας.

Μάτσιο Ντούλης Τζίζι-μας
Δεν βρίσκω τα λόγια να σας ευχαριστήσω. Μας δώσατε τόση χαρά και τόση συγκίνηση.

Τάσιο - Γιώτης Σιούλας
Καταλαβαίνω πως μας ήρθε το τέλος. Στεναχωριέμαι που μας ήρθε κάπως άσχημα... Δεν έβγα να πω τίποτε άλλο... Φοβάμαι μήπως βάλλω τα κλάματα σαν το Γιάννη Ρίχο Θεός χωρέστε τον.

Σωτήρης Κασούρας
Σακρίζω τον τόπο με το ράπι μου να δω άνθρωπο. Σήμερα πιστεύω

καιρία να τραγουδήσω το Λάζαρο απόψε μαζί σας. Μάτσιο Τσουρμπάνα
Δε σας βλέπω η έρημ παιδιά μου, συμπάθετε με που μου φεύγουν τα δάκρυα. Τούτα τα μάτια μόνο για δάκρυα είναι τώρα.

Μάτσιο - Μάρκου Τάσσης
Τέλος πάντων εφωράζανε αραλίζα, παύσις δηλαδή, για να σηκώσουν τους σκοτωμένους και λαβωμένους αραλίζα!... Το θέλαμε και μεις, γιατί ως τούτοι ο άνθρωπός μας, είχε κάμει το σημάδι, ότι οι Τούρκοι ήρχοντο από το πίσω μέρος, για να μας κτηνώσουν. Επαύσαμε τον πόλεμο και σιγά σιγά ετραβήξαμε και ανεβήκαμε πάλιν επάνου στο βουνό, εις τις θέσεις μας. Οι Τούρκοι και αυτοί, αφού επήγαν όλους τους σκοτωμένους και πληγωμένους, ετραβήξαμε, και έτσι εχωριστηγάμε.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΜΠΙΟΤΣΑΡΗ

Του δασκάλου Αθ. Κίτσου

Αιδεσιμώτατοι, κ. Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι,

Τις στιγμές αυτές που ζούμε σήμερα είναι από τις συγκινητικότερες στιγμές της ζωής μας.

Τη στιγμή αυτή βρισκόμαστε ο' ένα τεράστιο ιερό ναό. Είναι ο μεγαλύτερος ιερός ναός του Ελληνισμού.

Σε λίγες ώρες θα είμαστε στο Άγιο Βήμα, στο άδυτο των αδύτων αυτού του ναού. Ο καθένας μας θα βάλει τον δάκτυλον στον τύπον των ήλων αγιζοντις την Αγία Τράπεζα του μεγάλου ναού. Την Τράπεζα εκείνη που έγινε η μεγάλη ανθρωπινή θυσία. Στο ιερό και αιματόβρεκτο Ζόλογγο.

Ας αφήσουμε λοιπόν τη σκέψη μας ελεύθερη και τη φαντασία μας ακαλίπτου ηγυρίζοντας διακόσια χρόνια πίσω να περιπλανηθώμεν ο' αυτά εδώ τα χώματα για να ζήσουμε σκηνές δόξης και εθνικού μεγαλείου αγώνων και αυτοθυσίας των πατέρων μας που στη μνήμη τους ανάβουμε χρυσά λιβανιστήρια.

Ηρθαμε σήμερα εδώ στο Παλαιόχωρι - Μπότσαρη όχι απλώς να εκδράμωμεν αλλά και ιερών κρέας να επιτελέσουμε. Ηρθαμε για να προσκυνήσουμε προσκύνημα ευλαβικό αναβαπτίζόμενοι στην εθνική αυτή κολυμβήθρα του Ελληνισμού.

Με το δάφνιο στεφάνι που κατέθεσε ο σύλλογός μας, τιμή και ευγνωμοσύνη προσφέρουμε στους ήρωες εκείνους Σουλιώτες προγόνους μας, που με το αίμα τους καθάρισαν αυτά τα χώματα και τα κάνουν δοξασιμένη γη. Απέναντί μας υψώνεται το θρυλικό βουνό. Σ' αυτός γίναντες. Είναι ο Εθνικός βωμός της Ελλάδας. Πάνω στο

στοιχειωμένο και ιερό αυτό βουνό ακούμπησε ολόκληρο το έθνος των Ελλήνων. Διακόσια ολόκληρα χρόνια χτυπούσε εδώ η καρδιά της Ελλάδας.

Τον Ελλήνων η σκέψη τότε ήταν στραμμένη εδώ και με τα μάτια της ψυχής τους ατένιζαν το αίμα που έρρεε κρουνόδον και τα σπασμένα στις πλαγιές και στα φαράγγια του Σουλίου των πατέρων μας κόκκαλα. Απ' τα κόκκαλα βγαλμένη των Ελλήνων τα ιερά.

Όταν αντικρίσουμε τα Σουλιώτικα βουνά με την καθιερωμένη τους δόξα θαρρούμε πως ακαλίπτου ολόκληρη την Ελλάδα. Χάνονται και εξαφανίζονται τα βουνά της πατρίδας μας απ' τα μάτια μας στο όνομα Σουλίου. Αναμερίζει και υποκλίνεται και αυτός ο Ολύμπος μπροστά στο ηρωικό μας βουνό.

Εδώ μεσουράνησε η δόξα της Ελλάδας και το Σούλι έγινε τραγούδι, έγινε σύμβολον που συμβολίζει το ανώτερο ιδανικό του ανθρώπου. Την ελευθερία.

Εδώ στο Παλαιόχωρι Μπότσαρη γεννήθηκε η ανώτερη ηρωική μορφή του 1821. Ο αετός του Σουλίου. Ο Μάρκο - Μπότσαρης. Μέσα στους πρώτους πρώτους Θρονιάτικες στη συνείδηση των Ελλήνων όσο κανένας άλλος ήρωας της επαναστάσεως. Κατέχει την κορυφή της πυρμίδας στο πάνθεον των ηρώων του '21.

Η αυτοθυσία εκείνη των ηρώων προγόνων μας θα γαλουχεί και θα σελαγίζει τις επερχόμενες γενεές των Ελλήνων στα πεπρωμένα της φυλής μας.

Α. ΚΙΤΣΗΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΙΤΣΟΥ Η ΜΑΝΑ

Τον Κίτσο η μάνα κάθονταν στην άκρη στο ποτάμι με το ποτάμι μάλωνε και το πετροβολούσε.

- Ποτάμι για λιγότερε ποτάμι γύρνα πίσω για να περάσω αντίπερα πέρα στα κλειροχώρια πόχουν οι κλέφτες μάζωξη κι' όλοι οι καπεταναίοι Τον Κίτσο τον επιάσανε και παν να τον κρεμάσουν χίλιοι τον πάν από μπροστά και πεντακόσιοι πίσω κι' όλο ξοπίσω πάγαινε η δολία του η μάνα - Κίτσο μου που είναι τάρματα, που τάχεις τα τσαπράζια

τις πέντε αράδες τα κουμπιά τα φλωροκαπνισμένα; - Μάνα κωλή, μάνα τρελή, μάνα ξεφυλισμένη μάνα δεν κλαίς τα νιάτα μου δεν κλαίς τη λεβεντιά μου μην κλαίς τάρμα τάρμα τα έρημα τσαπράζια.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙ ΜΗΝΙΑΙΑ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία: Λαογραφικού Πολιτιστικού Συλλόγου Αχλαδέας

Υπεύθυνος κατά νόμο: Ζήκος Νικόλαος

Μ. Γεωγράφου 17 τηλ. 77125

Υπεύθυνοι σύνταξης: Ευάγγελος Κολιάκης τηλ. 37662

Σπ. Μαρκόπουλος, τηλ. 28101

Τιμή συνδρομών 1000 δραχμές το χρόνο

Η εφημερίδα δέχεται τη συνεργασία όλων των καταγομένων από τη Λάκκα Σούλι. Δημοσιεύονται όλα εκτός πολιτικών θεμάτων και προσωπικών διενέξεων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ

* Η εφημερίδα εκτυπώνεται στις εγκαταστάσεις της εφημερίδας ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ τηλ. 73988

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Φιλολόγος παραδίδει ιδιαίτερα κατ'οίκον μαθήματα σε μαθητές Δημοτικού, Γυμνασίου Λακκίου. Τηλ.: 27925.

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ Φυσικομαθηματικών παραδίδει μαθήματα σε μαθητές Γυμνασίου, Λακκίου κατ'οίκον. Τηλ. 36588.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στα Δερβίζιανα μονοκατοικία. Πληροφορίες στα τηλέφωνα 0654 - 34028 και 01 - 5611038.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ άδεια ρακοκάζανου με ή χωρίς τη συσκευή. Πληροφορίες στο τηλ. της εφημερίδας μας.

ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ Μουσείο Αχλαδέας ζητάει ότι παλαιό κι άχρηστο από την οικιακή, ποιμενική, αγροτική και πνευματική ζωή του Λακκιώτη για τον εμπλουτισμό του, π.χ. σκεύη, εργαλεία, ρούχα, έγγραφα, επιστολές κ.λ.π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ επιχείρηση ρεστοράντ οικογενειακού χαρακτήρα στο Κομπλέντ της Δυτικής Γερμανίας, κοντά στην Κολωνία. Πληροφορίες στο τηλ. 004926185286 και στην εφημερίδα μας.

ΓΙΑΤΡΟΙ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΙΟΥΤΗΣ

Ο μοναδικός Λακκιώτης γιατρός

Μικροβιολόγος

28ης Οκτωβρίου 31 τηλ. 32778

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Ιατρός Παθολόγος

Πάντα στην υπηρεσία της ΥΓΕΙΑΣ σας.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟ τηλ. 0683 - 31601

ΣΤΡΑΤΗΣ ΝΙΚΟΣ

Ιατρός Παθολόγος

Χαρ. Τρικούπη 2

Ιωάννινα τηλ. 71108

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ιατρός Παθολόγος - Ρευματολόγος

Κατσιμήτρου 2

Ιωάννινα τηλ. 25309

ΨΗΤΑΡΙΑ

"ΤΕΥΣΗ ΖΗΚΟΣ"

Οτι καλύτερο στο πιάτο σας.

Παίρνετε και στο σπίτι

Πυρσινέλλα 10

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΨΥΤΕΙΩΝ

Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ - Π. ΝΤΙΜΕΡΗΣ Ο.Ε.

7ο ΧΙΛ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΑΡΤΑΣ

ΤΗΛ. 0651 - 92122

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ

IMBERIO

Δ. ΝΤΟΥΣΚΟΣ

ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ 10 ΤΗΛ. 31555

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

ΑΦΟΙ ΦΑΤΕ

ΠΥΡΣΙΝΕΛΛΑ 6 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Όπως είχε προγραμματιστεί έτσι κι εκτελέστηκε η εκδρομή του συλλόγου μας στα χωριά της Λάκκας και το Ζάλογγο.

Με τουριστικό άνετο λεωφορείο ξεκινήσαμε για να κάνουμε τον πρώτο σταθμό στο χωριό μας στο κοινοτικό γραφείο.

Τόσο από εκεί όσο και από το Λεπάδι επιβιβάσθηκαν αρκετοί συχωριανοί μας και ακολούθησαν την εκδρομή.

Στις 10 πρωινή ώρα φτάσαμε στο Σιστρούνι όπου ο Παπα-Κώστας είχε ειδοποιηθεί από την προηγούμενη και λειτουργούσε στην Παναγία στις πηγές.

Ευλαβικά μπήκαμε κι ανάψαμε κεράκι όλοι. Η ζωηρή και μελωδική φωνή του Παπακώστα μας εντυπωσίασε.

Στη συνέχεια βγήκαμε όπου και μας έγινε ενημέρωση για την όμορφη υστεροβυζαντινή αυτή εκκλησία καθώς και για τον περιβάλλοντα χώρο από το μέλος του Δ.Σ. του συλλόγου μας Ευάγ. Κολιάκη, όπου ήταν και ο ξεναγός μας.

Στην απέναντι όχθη του ποταμού έχει διαμορφωθεί άριστα ισόπεδος χώρος. Είχαμε την ευκαιρία να συνομιλήσουμε με αρκετούς, όπως τον κ. Αν. Κιτόπουλο, τον γραμματέα κ. Αποστολάκη, τον κ. Ελ. Κωστάκη από τη Μπεστιά κ.α.

Εδώ παρέμειναν όσοι δεν ανέβηκαν στο κάστρο παρέα με τους φιλόξενους Στρουνιώτες και Μπεσιτώτες που παραβρέθηκαν. Πολλοί των εκδρομικών κυρίως νέοι και παιδιά, χωρίς να λείπουν και τολμηροί παπούδες ανέβηκαν στο Ελληνιστικό κάστρο του χωριού. Το κάστρο αυτό λείψανο μιας μακρινής εποχής δεσπόζει σε έναν λόφο παράξενα ξεκομμένο από το υπόλοιπο βουνό.

Πλυσιαζοντάς το μένεις εκστατικός από την τεχνική του και τον όγκο των λίθων που είναι χτισμένα.

Σου δημιουργείται η εντύπωση πως οι ίδιοι τεχνίτες που έχτισαν τη Δωδώνη δούλεψαν κι εδώ το ίδιο κι απαράλλαχτα

την πέτρα για να χτίσουν αυτό το ιδιόμορφο κάστρο.

Ενώ η βιντεοκάμερα κατέγραφε το κάστρο και τη γύρω περιοχή, βρεθήκαμε μικροί και μεγάλοι ορειβάτες μπροστά σε ένα παράξενο κτίσμα. Εδώ και πάλιν ο "ξεναγός" μας, μας εξήγησε πως πρόκειται για μια τεράστια υδατοδεξαμενή που εξυπηρετούσε τις ανάγκες των κατοίκων, όταν καταλαμβάνονταν οι πηγές και πολιορκούνταν το κάστρο. Στην κορυφή του κάστρου υπήρχαν πολλά κτίσματα με θολωτές εισόδους.

Τέλος κατηφορίσαμε την πλαγιά όπου μας περίμεναν οι υπόλοιποι και συνεχίσαμε για τον επόμενο σταθμό που ήταν το Αλποχώρι.

Με διακριτική ευγένεια μας υποδέχτηκαν στο Αλποχώρι και μας οδήγησαν στην μεταβυζαντινή εκκλησία τους, δημιουργήμα του ληστή Διαμάντη Σπάτουλα, όπου και έκανε και την αγιογράφηση. Το παράξενο είναι πως στην εκκλησία αυτή, όπως σε προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει, υπάρχει, κατ' απαίτηση του κτήτορα, η τοιχογραφία του καθώς και ασυνήθιστο για Ι.Ν. στο Ιερό δυό τεράστια ψίδια. Η ιδιαιτερότητα αυτή κάνει μοναδική την "Παναγία" του Αλποχωριού.

Στις 12 το μεσημέρι φθάσαμε στο Παλαιοχώρι Μπότσαρη. Εδώ μας υποδέχτηκαν ένθερμα οι κάτοικοι. Αρκετά συγκινημένος μας χαιρέτησε ο Παπαχριστόδουλος, γαμπρός Τσοκσεσίτης. Ακόμα παραβρισκόταν και ο αγαπητός μας δάσκαλος κ. Χρ. Κοκκίνης.

Ο σύλλογός μας για να τιμήσει τους αγώνες των Μποτσαρικών, δια του γραμματέως Στέφανου Ράδη κατέθεσε δάφνινο στεφάνι στο καλλιμάρμαρο μνημείο των.

Ο δάσκαλος κ. Αθανάσιος Κίτσος εξεφώνησε ένθερμο πατριωτικό λόγο. Τη μικρή αυτή τελετή μνήμης έκλεισε ο Εθνικός μας Ύμνος.

Αποχαιρετώντας τους φίλους μας Παλαιοχωρίτες ξεκινήσαμε για τη μεσημεριανή μας ανά-

παυση στα Σεριζιανά. Ανάμεσα από βαθύσκια πλατάνια περάσαμε τους Κοντάτες. Το άνετο πούλμαν με οδηγό τον ιδιοκτήτη του Αλέκο Μπαλιάρου μας επέτρεπε να θαυμάσουμε την παρθένα φύση.

Οι πιο ηλικιωμένοι συζητούσαν με πολύ ενδιαφέρον και συγκίνηση για τοπονύμια, για ανθρώπους, για γεγονότα. Όπως: "Εδώγια είναι το σπίτι του Παπα - Λάμπρου. Παρέκει η στάνη του Λώλη κ.λ.π.". Μεγάλη συγκινησιακή φόρτιση δεχτήκαμε όλοι όταν σε μια στιγμή όρθιος ο Μήσος Ράντης φώναξε στον αδερφό του "...Αλέκο για κοίταξε το στένεμα του ποταμού σ' εκείνον τον πλάτανο, εκεί πνίγηκε ο πατέρας μας...". Σπκωθήκαμε όλοι όρθιοι για να δούμε. Φανταστήκαμε τον Κολιο - Ράντη νέον όμορφο, ψηλόν, με την άσπρη φουστανέλλα να παλεύει με το χάροντα στα αφρισμένα νερά του Αχέροντα, μέχρι να τον καταπιεί λίγο παρακάτω ο "Αδης".

Σεριζιανά, δυό γέρικα πλατάνια δίπλα σε γάργαρη βρύση μας μάζεψαν στον ίσκιο τους. Εδώ φάγαμε, χορέψαμε, τραγουδήσαμε.

Υστερα από τρεις ώρες ξεκούρασης, ξεκινήσαμε με τελικό προορισμό το ιστορικό Ζάλογγο.

Μια ανοιξιάτικη βροχούλα ματαίωσε την επίσκεψή μας στο φαράγγι του Αχέροντα. Όμως πέντε, έξι τολμηροί, επισκέφτηκαν τα στενά "Πύλες Αδου" και κατέγραψαν με τη βιντεοκάμερα θαυμάσια πλάνα.

Στο επόμενο φύλλο της "ΦΩΝΗΣ" θα κάνουμε μικρό άρθρο με σχετικές φωτογραφίες από τον Αχέροντα.

Ετοιμη να ξαμοληθεί στο βράχο με το κεφάλι ψηλά και το βλέμμα αγέραγο η πανήγυλη Σουλιάτσια.

Δέος και Εθνική υπερήφανεια μας κατέλαβε όλους στο αντίκρουσμα των μαρμαρινών αγαλμάτων και διοθεωρητών βράχων. Μύριες σκέψεις έκανε ο καθένας μας για το μοναδικό στον κόσμο αποτόλμημα των προγόνων μας Σουλιατσών.

Τα χείλη μας ψέλιαν τους στίχους του ποιητή: Τους εμάζωσε εις το μέρος

του Ζαλόγγου το ακρινό της ελευθερίας ο έρωσ και τους έμπνευσε χορό. Τέτοιο πλῆγμα δεν το είδαν ούτε γάμοι ούτε χαρές κι' άλλες μέσα την επήδαν αθωότερες ζωές.

Οι εκδρομείς ανέβηκαν τα πεντακόσια περίπου σκαλιά μέχρι την κορυφή του βράχου.

Η θέα από το σημείο αυτό ήταν πανοραμική. Το μάτι ευχαριστείται απ' εδώ να ξεκρίσει θαλάσσιο ορίζοντα και τις δαλώδεις ακρογιαλιές.

Υστερα από μια "γεμάτη" ημέρα γυρίσαμε στην έδρα μας. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας υποσχεται άλλες τέτοιες εκδρομές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Με πολλή χαρά μάθαμε τους αρραβώνες της Βαρβάρας Νίκα, κόρης του αγαπητού φίλου και συνδρομητή της εφημερίδας μας Λάμπρου Νίκα από τους Γεωργιανούς, με τον εξαίρετο νέο Μιχάλη Ζαχαράκη από τη Ηράκλειο Κρήτης.

Η "ΦΩΝΗ" εκφράζει ολόθερμα συγχαρητήρια και εύχεται "Καλά Στέφανα".

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε σε ηλικία πλέον των 100 ετών ο Μάνθος Δήμος, ο γέρο Μάνθος από τα Γρατσανά, γεννημένος τον περασμένο αιώνα γύρω στα 1892.

Γεύτηκε όλους τους πολέμους σαν τίμιος στρατιώτης. Μάχη στα Μπιτώλια στο Λαχανά, στην πτώση των Γιαννίνων, στη Μικρά Ασία, στα αντάρτικα. Μια ζωή όλη χαρά.

Σαράντα χρόνια χήρος. Χάρηκε παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα.

Η "Φ" εύχεται στους συγγενείς και φίλους να φθάσουν στα χρόνια του.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Εστω και καθυστερημένα, επιθυμώ μέσω της εφημερίδας μας να εκφράσω θερμά συλλυπητήρια στη γυναίκα και τα παιδιά του αποθανόντος φίλου μου Δημητρίου Αγγέλη από τη Λίπια.

Με συγκίνηση
Νίκος Θεμελής
ΠΑΤΡΑ

ΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ

Γ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 52

ΤΗΛ. 23154

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω συμπατριώτες λάβαμε τις συνδρομές τους και τους ευχαριστούμε θερμά:

1. Κόλλιας Χρήστος του Δημ. Αθήνα δρχ. 1000
2. Μίχος Χρήστος ενταύθα δρχ. 1000
3. Λάζος Λάζαρος ενταύθα δρχ. 1000
4. Ζαφείρης Νίκος Ν. Κερασούντα δρχ. 1000
5. Γούσης Παύλος ενταύθα δρχ. 5000
6. Στέφου Μαρτιάνθη Αθήνα δρχ. 2000
7. Φαρμάκης Σωτήρης Ρωμανό δρχ. 2000
8. Ζήκας Σπύρος του Παντελή Αθήνα δρχ. 1000
9. Ζυγούρης Γεώργιος του Περικλή ενταύθα δρχ. 1000
10. Δημάκης Ζήκος ενταύθα δρχ. 1000
11. Παπαϊωάννου Γρηγόρης Σμερτιά δρχ. 1000
12. Μπανίκας Θέμης Μπεστιά δρχ. 2000
13. Πέτρος Δήμος Τσερίτσιανα δρχ. 1000
14. Σκουλίκας Ελευθέριος Ελευσίνα δρχ. 3000
15. Σκουλίκας Κώστας Αχλαδέα δρχ. 5000
16. Παππάς Ευάγγελος του Σωτηρίου Αλποχώρι δρχ. 1000
17. Δόσης Μιχαήλ Θεσσ/νίκη δρχ. 1000
18. Ολγα Γκουβά Αθήνα δρχ. 2000
19. Ζήκος Αλέξιος Αθήνα δρχ. 2000
20. Ιερ. Τσόγκας Γεώργιος Γεωργάνοι δρχ. 1000
21. Μπούγιας Νίκος Ιωάννινα δρχ. 5000